

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. M., narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha ,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2022, č. j. MPSV-2022/21248-914,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni ze dne 21.12.2021, č. j. 22907/2021/KLT, o nepřiznání doplatku na bydlení na základě žádosti č. j. 22886/2021/KLT podané dne 08.12.2021, podle § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobce v žalobě namítal, že napadá výrok o zamítnutí doplatku na bydlení pro nezákonné, bezdůkazné stanovení výše odůvodněných nákladů na bydlení pro absenci úplného výpočtu odůvodněných nákladů na bydlení žalobce vytištěného z aplikačního programu. Žalobce zejména namítal nezapočítání nákladů vlastnického bydlení na rozdíl od nákladů na nájemné. Žalobce také nesouhlasil s nezapočítáním splátek nedoplatku

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

elektriny, což je podle něho v rozporu s aplikačním programem. Žalobce uvedl, že reálnou, minimální, nezbytnou spotřebu uhlí na topné období dokládal kopií faktury z 20.10.2021 na 9 844 Kč a fakturou z 13.1.2022 na 11 220 Kč. Uhlí z 20.10.2021 spálil do 12.1. 2022. Uhlí z 13.1.2022 podražilo o 900 Kč jednotkové ceny. Žalobce v žalobě tvrdil, že nebyl seznámen s podklady rozhodnutí, nesouhlasil s tvrzením, že nebyly opatřeny žádné nové podklady, jen předložené žalobcem, protože podle žalobce je novým podkladem výpočet odůvodněných nákladů.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí úřad práce uvedl, že žalobce je posuzován jako jednotlivec, je osobou invalidní ve třetím stupni bez nároku na výplatu invalidního důchodu. V rozhodném období, tj. v měsících 9/2021 až 11/2021 včetně, neměl žádný příjem. Je vlastníkem nemovitosti, kterou využívá ke svému bydlení. Má potvrzenou diabetickou dietu, na základě které se zvyšuje částka jeho živobytí na 4 990 Kč. Žalobci je vyplácena dlouhodobě dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení, která mu byla v měsíci 11/2021 vyplacena ve výši 2 568 Kč. Úřad práce dále shrnul žalobcovy náklady na bydlení: záloha na elektrickou energii ve výši 1 400 Kč měsíčně, vyúčtování vodného za kalendářní rok 2020 v celkové výši 602,53 Kč, které bylo dle doložených podkladů uhrazeno dne 11. 03. 2021, nákup uhlí ve výši 9 844 Kč. Úřad práce uvedl započtení konkrétních odůvodněných nákladů na bydlení žalobce: záloha za elektřinu je započtena ve výši 1 313,67 Kč, částka za vodné ve výši 602,53 Kč byla rozložena do 12 kalendářních měsíců, tzn. 50,25 Kč měsíčně, náklad na hnědé uhlí je stanoven ve výši 828,74 Kč měsíčně. Odůvodněné náklady na bydlení ke dni podání žádosti činí celkem 2 275,54 Kč. Odůvodnění rozhodnutí úřadu práce dále obsahuje výpisy informací zadaných v aplikaci OKnouze, které slouží pro výpočet nároku a výše dávek pomoci v hmotné nouzi, a postup výpočtu výše dávky doplatek na bydlení. Rozhodným obdobím pro stanovení odůvodněných nákladů na bydlení v tomto správním řízení je prosinec 2021. U vlastnické formy bydlení se do odůvodněných nákladů započítávají pouze 2 základní položky: úhrada za služby spojené s užíváním bytu a úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií. Výpočet odůvodněných nákladů na bydlení je prováděn na základě doložených informací v tiskopise „Informace o užíváním bytu (obývaném prostoru)“, kde osoba uvádí právní titul k obývanému prostoru, podlahovou plochu, druh a účel užívání energií, identifikační údaje distributorů, v případě elektrické energie druh sazby a počet jističů (fází). Na základě těchto informací se spočítá měsíční spotřeba energie (na vytápění, na svícení a malé domácí spotřebiče, pro ohřev vody, na vaření). Žalobce v tiskopise uvedl podlahovou plochu celého bytu (obývaného prostoru) 56,04 m² a dále, že k vaření používá elektřinu, k vytápění používá uhlí ze 100 %, k ohřevu teplé vody je využívána elektřina ze 40 % a uhlí ze 60 %. Úhrady za služby spojené s užíváním bytu, mezi které patří náklady na vodné a stočné, se započítávají maximálně do výše, která je v místě obvyklá. Průměrná roční spotřeba je 35 m³ na osobu. V případě, že skutečná výše nákladů za služby je nižší než výše v místě obvyklá, započítá se skutečná výše nákladů za služby. Náklady na ostatní energie (uhlí, dřevo, propan-butan atd.) užívané pro vaření, vytápění nebo ohřev teplé vody, se nepočítají jako zálohy, ale vypočítávají se jako náklady v místě obvyklé na základě jednotkových cen v místě obvyklých. Počítají se ze součtu nezbytné spotřeby v místě obvyklé pro jednotlivé účely z jednotkové výhřevnosti daného zdroje energie a z jednotkové ceny v místě obvyklé daného zdroje energie. Podle prohlášení žalobce jsou ostatní energie využívány následně: vytápění (hnědé uhlí 18 MJ/kg, používáno ze 100 %) -

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vypočtené náklady ve výši 765,70 Kč, ohřev užitkové vody (hnědé uhlí 18 MJ/kg, používáno z 60 %) - vypočtené náklady ve výši 63,04 Kč. Náklady na ostatní energie v místě obvyklé činí 828,74 Kč. Koeficient navýšení energií je 10 %. Náklady na ostatní energie v místě obvyklé po navýšení činí 911,62 Kč.

4. Žalovaný sdělil, že vzhledem k datu podání žádosti (08. 12. 2021) zadal úřad práce do aplikačního programu částku 4 396,35 Kč, tj. cena za tunu včetně DPH podle daňového dokladu ze dne 20. 10. 2021, který byl přiložen i k podané žalobě. Žalovaná uvedla, že za náklady na ostatní energie nelze považovat úhradu za uhlí na základě jednotlivých daňových dokladů v průběhu celého roku. Žalovaná uvedla výslednou výši odůvodněných nákladů na bydlení ve výši 2 275,54 Kč (1 313,67 + 911,62 + 50,25). Žalobci byl však v rozhodném období vyplacen již příspěvek na bydlení ve výši 2 568 Kč. Žalovaný k odvolací námitce, že chybí podklady z aplikačního programu pro výpočet dávky doplatek na bydlení, uvedl, že odůvodnění rozhodnutí úřadu práce obsahuje výpis informací o rozhodných započtených částkách (částka živobytí, příjem, příspěvek na bydlení, jednotlivé odůvodněné náklady na bydlení) i o způsobu využití energií, které byly exportovány přímo z aplikačního programu OKnouze, tj. jde o informace, které aplikace zpracovává. K námitce žalobce, že nebyl seznámen s podklady rozhodnutí, žalovaný sdělil, že dle ustanovení § 74 zákona č. 111/2006 Sb. povinnost správního orgánu dát účastníku řízení před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí neplatí, jedná-li se pouze o podklady, které správnímu orgánu předložil tento žalobce.
5. O věci soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.
6. Žalobu soud neshledal důvodnou.
7. V napadeném rozhodnutí žalovaný správně vysvětlil, že žalobci nebylo možné přiznat náklady spojené s údržbou domu v osobním vlastnictví. Podle ustanovení § 34 zákona č. 111/2006 Sb., se do odůvodněných nákladů na bydlení započítávají: nájemné, popřípadě obdobné náklady spojené s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení nebo obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení; nájemným nebo obdobnými náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení se rozumí nájemné hrazené v nájemních bytech, a to až do výše, která je v místě obvyklá; obdobnými náklady spojenými s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení se rozumí výše prokazatelných nákladů, maximálně však do výše nákladů uvedených v zákoně o státní sociální podpoře. Obdobnými náklady k nájemnému ve smyslu cit. ust. tedy je pouze např. příspěvek do fondu bydlení u družstevního vlastnictví.
8. Námitky žalobce v žalobě, že nebyl započítán nedoplatek na elektrické energii a skutečnost, že uhlí pořízené na základě úhrady ze dne 20.10.2021 spotřeboval již 12.1.2022 a byl nucen nakoupit další, soud neshledal důvodnými s ohledem na ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb., podle něhož se úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to *ve výši, která je v místě obvyklá*.
9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ohledně elektrické energie vyložil, že nezbytná spotřeba energie v místě obvyklá je složena z položek dle toho, k jakému účelu je elektrická energie v domácnosti užívána. Energie jsou užívány k vaření, ke svícení a provozu spotřebičů, k vytápění a k ohřevu teplé vody. Nezbytná spotřeba elektrické energie v místě obvyklá: vypočtená nezbytná spotřeba za svícení a malé spotřebiče + koeficient míry používání elektrické energie pro vytápění x vypočtená nezbytná spotřeba

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

za vytápění + koeficient míry používání elektrické energie pro ohřev teplé vody x vypočtená nezbytná spotřeba za ohřev teplé vody + konstanta při užívání elektrické energie k vaření. Pokud je elektrická energie užívána k vaření, je stanovena konstanta 0,6 MWh/rok, což je nezbytná spotřeba elektrické energie na vaření za rok.

10. Žalobce měl v rozhodném období stanoveny zálohy na elektrickou energii ve výši 1400,- Kč, avšak tyto náklady v místě obvyklé jsou nastaveny pouze na 1.313,67 Kč, tudíž jako odůvodněné náklady byly žalobci uznány pouze náklady do výše v místě obvyklé. Soud k tomuto dodává, že jelikož již zálohy za elektrickou energii, které žalobce platil, samy překračovaly odůvodněné náklady v místě obvyklé, nemohla být tím spíše zohledněna ani žalobcova úhrada nedoplatku na elektrické energii.
11. Žalobce v žalobě dále připomněl, že reálnou, minimální, nezbytnou spotřebu uhlí na topné období dokládal kopií faktury z 20.10.2021 na 9 844 Kč a fakturou z 13.1.2022 na 11 220 Kč. Uhlí z 20.10.2021 spálil do 12.1. 2022. Uhlí z 13.1.2022 podražilo o 900 Kč jednotkové ceny. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k výpočtu spotřeby uhlí uvedl následující: „Náklady na ostatní energie (uhlí, dřevo, propan-butan atd.) užívané pro vaření, vytápění nebo ohřev teplé vody, se nepočítají jako zálohy, ale vypočítávají se jako náklady v místě obvyklé na základě jednotkových cen v místě obvyklých. Počítají se ze součtu nezbytné spotřeby v místě obvyklé pro jednotlivé účely z jednotkové výhřevnosti daného zdroje energie a z jednotkové ceny v místě obvyklé daného zdroje energie. Nezbytná spotřeba ostatních energií v místě obvyklé se počítá následovně: koeficient míry používání paliva x vypočtená nezbytná spotřeba za vytápění + koeficient míry používání paliva pro ohřev teplé vody x vypočtená nezbytná spotřeba za ohřev teplé vody + konstanta při užívání paliva k vaření. Výpočet odůvodněných nákladů na bydlení je prováděn na základě osobou doložených informací o způsobu vytápění a ohřevu vody (zda a v jakém rozsahu se ta která energie používá k vaření, vytápění a k ohřevu vody) a velikosti bytu. Žadatel uvedl podlahovou plochu celého bytu (obývaného prostoru) 57 m², dále vyplnil elektřinu jako energii používanou k vaření, jinou energii používanou k vytápění uhlí z 100 %, elektřinu používanou k ohřevu teplé vody ze 40 % a ze 60% uhlí. Cena za hnědé uhlí byla zadána ve výši 4 896,35 Kč za tunu.“
12. Z tohoto popisu podle názoru soudu vyplývá, že správní orgány vycházely ze skutečných údajů uvedených žalobcem a současně z právních předpisů, kdy žalovaný zadal do aplikace cenu za 1 tunu uhlí dle žalobcem předložené faktury z 20.10.2021, ale současně uvedl, že za odůvodněné náklady nelze považovat skutečnou úhradu žalobce za uhlí na základě jednotlivých daňových dokladů. Rozhodující je v místě obvyklá spotřeba, tj. konkrétně u žalobce vypočtených 911,62 Kč měsíčně za uhlí, což zohledňuje vytápěnou plochu, a zda a v jaké míře žalobce tento zdroj energie používá k vytápění a k ohřevu vody.
13. Podle § 74 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. povinnost správního orgánu dát účastníku řízení před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí neplatí, bude-li rozhodnutí vydáváno pouze na základě podkladů, které správnímu orgánu předložil účastník řízení, nebo údajů, které jsou vedeny v Jednotném informačním systému práce a sociálních věcí.
14. Tvrzením žalobce, že správní orgán v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu neseznámil žalobce s podklady rozhodnutí, se zabýval již v napadeném rozhodnutí žalovaný. Ze správního spisu vyplývá, že je tvořen dokumenty, které předkládal žalobce (žádost, formulář o informacích o užívaném bytu, faktury). V Informaci o výpočtu odůvodněných nákladů na bydlení ze dne 21.12.2021 jsou pouze výpočty, které jsou samostatně zdůvodněny v napadeném rozhodnutí na podkladě žalobcem předložených dokumentů a

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pravidel stanovených právními předpisy. Z uvedeného seznamu podkladů rozhodnutí je zřejmé, že na daný případ dopadá právě ust. § 74 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., neboť ve správním spise jsou pouze listiny předložené žalobcem a údaje z informačního systému práce a sociálních věcí.

15. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 2. listopadu 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně